

S 16A, B 1940-1945

Motor: 2 st IF Delta RC35 (2 x 720 hk)

Besättning: 4

Längd: 11,80 m

Spännvidd: 16,65 m

Höjd: 3,70 m

Max startvikt: 5 900 kg

Toppfart: 420 km/h

Beväpning: 4 st 8 mm ksp m/22

Antal i tjänst: 67 (S 16A), 14 (S 16B)

Reg. nr: 3301-3338, 3341, 3342, 3344-3370 (S 16A) 3371-3384 (S 16B)

Förband: F 3, F 11

Caproni Ca 313

Under slutet av 1930-talet hade det svenska flygvapnet sökt lämpliga medeltunga bomb- och fjärrspaningsplan. Till följd av krigsutbrottet gick flera leveranser om intet. Behovet av nya flygplan var akut och olika alternativa lösningar undersöktes. I samband med inköp av jagare från Italien till den svenska marinen kunde den svenska delegationen i Rom även knyta goda kontakter för inköp av flygplan. Dessa resulterade i inköp av både jakt-, bomb- och spaningsflygplan. Från augusti 1940 fram till april 1941 tecknades kontrakt på sammanlagt 84 Caproni Ca 313. Dessa flygplan hade beställts av både Frankrike och Storbritannien men till följd av Italiens inträde i kriget stoppade dessa leveranser och i stället kunde Sverige få möjlighet att tillföras ny materiel.

Den första och andra serien på totalt 70 flygplan fördelades mellan F 7 (B 16A) och F 3 (S 16A). Den tredje och sista serien som omfattade 14 flygplan var avsedda som torpedbombplan (T 16A). Torpedinstallationer beställdes men flygplanen användes som bombplan, i likhet med B 16A.

Ganska snart inträffade flera allvarliga haverier och driftstörningar. En omfattande utredning visade på flera konstruktions- och tillverkningsbrister. Flygplantypen fick flygförbud och

endast försiktiga förflyttningsflygningar fick ske. Under drygt ett års tid genomgick samtliga kvarvarande flygplan en omfattande modifiering vid F 11:s verkstäder i Nyköping. Extra inkallad personal i form av snickare, flygplan- och motortekniker samt mekaniker arbetade intensivt med att genomföra det omfattande ombyggnadsprogrammet. När detta efter hand var genomfört 1942-1943 återgick sammanlagt 67 flygplan som S 16A och 14 som S 16B fördelade mellan F 3 och F 11. De återstående B 16A vid F 7 (27 st) hade byggts om och försetts med spaningsutrustning. Tre B 16A hade totalhavererat och kom inte ifråga för ombyggnad. Även T 16A vid F 7 (14 st) byggdes om till spaningsplan och fick beteckningen S 16B.

I spaningsutrustningen ingick Ska 4 samt HK 6. S 16 användes under beredskapens sista år för fjärrspaning utmed kusterna och ut över Östersjön och Skagerack. Flera flygplan och besättningar gick förlorade under dessa krävande flygningar, ofta på gränsen till fientligt luftrum. Beväpningen utgjordes av två fast monterade 8 mm ksp m/22 i vingen intill flygkroppen samt två rörliga ksp m/22 i en övre och undre position. Två S 16A (3342 och 3344) byggdes 1941 om till stabstransportplan baserade vid F 8 och F 11. Beteckningen blev Tp 16A.

<https://www.smb.nu/militarhistoria>